

Deyðafella til stuttleikar

— Nógv arbeiði lagt í ameríkanskan lættisopp

Havnar Sjötleikarfelag:

DEYÐAFELLAN
eftir Ira Levin.

Týðing: Gunnar Poulsen

Leikstjóri: Herman Ahlsell

Hjálparleikstjóri:

Hansina Iversen

Leikarar: Olivur Næss, Hjördis

Trónd, Hogni Joensen, Lina Larsen og Dánjal Joensen.

Spældur í Norðurlandahúsinum

Knallperlurnar í stuttbyrsunum hjá Sidney Bruhl gera av við seinasta ívan: hendan leikin kanst tú ikki taka í álvara. Og seinast myndin í seinna parti ger leikinum stórri skaða enn gagn. Hon virkar rættiliga óneyðug, hóast í henni eru tvær óvæntaðar avdúkingar, sum báðar vísa aftur í leikin.

»Deyðafellann« er lætt undirhald um mistrúgv og pengagirnd. Øll vilja hava inntøkurnar av einum krimileiki, sum byggir á eitt frálíkt hugskot um søgugongd. Men tað syndarliga er, at leikurin, so hvørt hann verður skrivaður, gerst blóðugur veru-

Hesa lötuna hevur Clifford Anderson (Hogni Joensen) yvirtakið. Men Sidney Bruhl (Olivur Næss) fær høvi at hevna seg.

Samanspælið millum Hogni og Olivur er tað besta í hesum vánaliga leikinum.

leiki. Og hóast ein framsiggin granni hjá Bruhlhjúnum longu rættiliga tíðliga sigur, hvussu leikur fer, so sleppur ongin úr deyðafelluni, hugnaligu stovuni hjá Bruhl. Tað er jú ein vanligur veikleiki ikki at lurta eftir ávaringum.

Undirhaldi fylgir undirtøka

Tað er ikki minsti ivi um, at »Deyðafellann« fer at lokka nógv fólk í Norðurlandahúsið. Tey flestu vilja hava undirhald, tá tey fara til sjónleik. Tey fáu, sum fara fyrri at viðka-

sjónarringin og fáa nakað at hugsa um, kunna bert fegnast um, at Gríma orkar at halda á og, at útlendingar tíma at koma higar á klettarnar at spæla.

Og tað ger ikki støðuna hjá Havnar Sjötleikarfelag verri, at tað hevur verið heppið við uppsetingini. Tann stóri pallurin er væl gjørdur og sannførandi og serliga eru ljósin góð. Bláa blunkljósið í seinastu myndini er tó enn ein orsök til, at eg haldi, leikurin kundi verið hesa mynd fyrriuttan.

Uppsetingin hjá svenska leikstjóranum er traditionell. Ameríkanskir leikir hava aloftast ein góðan, beinraknan dialog, sum meira enn hendingar halda teimum uppi. Hesin er onki undantak í so máta.

Leikstjórin hevur eisini dugað at brúkt allan tann stóra pallin og serliga er, sum fyrr nevnt, ljósið serliga væl brúkt.

Fáir leikarar

Bara fimm persónar eru í »Deyðafelluni«. Høvuðspersónurin er Sidney Bruhl, leikritahøvundur í penganeyð. Olivur Næss er rætti maðurin til hendan leiklutin, sum hann greiðir væl úr hondum.

Konu, hansara, Myru,

spælir Hjördis Trónd. Hon er ring at hoyra viðhvørt, men annars spælir hon væl ta bangnu konuna, sum við báðum beinum fer beint í deyðafellu mansins. Triðja stóra leiklutin hevur Hogni Joensen, sum stendur seg væl sum hin ungi Clifford Anderson, starvsbróðir Bruhls.

Lina Larsen spælir Helgu ten Dorp, sum er ein framsiggin kona úr Hálendi og grannin hjá Bruhlhjúnum. Dánjal Joensen er sakførarin hjá Sidney Bruhl.

Av tí leikararnir eru so

fáir og ongin spælir illa er leikurin lættur at siggja. Hann tykist at vera liðugt vandur og á sýningini sunnudagin vóru í hvussu so er ongi álvarsleg mistøk.

Millum myndirnar er ágangandi tónleikur, sum leggur upp til meiri óhugna enn leikurin megnar.

Eftir fyrri part væntar tú meira av seinna. Men tú biðar til fánýtis og seinasta vónin hvørvur við roykinum frá knallperlunum.

Hogni Djurhuus

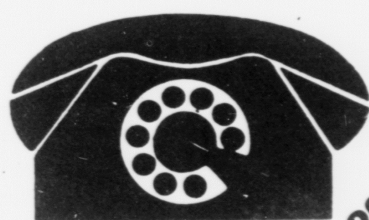

Á listaframsýning í døgurðatímanum

Í hesum døgum hevur danska listakvinnan Vibeke Born framsýning í Smiðjuni í Litlúvik. Hon kallar framsýningina »Færøerne í voksbatik og linoltryk«.

Framsýningin er opin gerandisdagar kl. 12.00–14.00 og 17.00–21.00. Í morgin, mikudagin, er kortini stongt og leygardagin og sunnudagin er opið frá kl. 14.00 til 18.00. Seinasti dagur er mánadagin 21. október.

Tit ringja

Vit skriva

11820